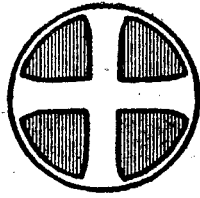

10613

111974

Norske arbeidere!

Det er en skjebnesvanger brytningstid Norge nu gjennomlever.

Revet med i den almindelige verdenskrise, splittet og svekket i klassekamp og partistrid, med vekt og vinglet styre, står det norske folk ved en avgjørende skillevei.

I dette historiske tidehvert, som uten tvil blir bestemmende for vårt lands og våre efterkommeres skjebne i mange slektledd fremover, har de norske arbeidere en stor opgave, og et sterkt ansvar. De norske arbeidere står bak den største politiske bevegelse i vårt land og det parti som har regjeringsmakten. — Løsningen av arbeidsproblemene er blitt et hovedspørsmål i dagens politikk.

Det norske Arbeiderparti bygger ifølge sitt prinsipielle program på den tyske jøde Karl Marx' lære:

MARXISMEN,

likesåvel som Norges kommunistiske parti — Det russiske kommunistparti.

Denne lære hevder at arbeiderne ikke har annet å tape enn sine lenker. Det er ikke sant. De norske arbeidere har tvertimot særdeles meget å tape, både av åndelige og materielle verdier. Alt hvad de hittil har oppnådd kan de lett komme til å miste, hvis de lar sig føre videre på den linje, som de marxistiske ledere har penset arbeiderbevegelsen inn på.

Den marxistiske lære hevder også at arbeiderne ikke har no-

get fedreland. Men dette er, som det meste av marxismen, en falsk påstand. Arbeiderne er like gode nordmenn som nogen annen, og arbeidernes kår er vel så meget som andre landsmenns avhengig av de nasjonale interesser.

På bunnen av sitt hjerte er sikkert arbeiderne like så glad i landet sitt som nogen annen. Norge er et av de vakreste og beste land i verden og kunde sikkert bli et ønskeland å leve i.

Norske arbeidere!

Både din plikt og ditt ansvar som nordmann, og som menneske, det enkle hensyn til din egen og din families interesse, fordrer at du nu tenker selv, istedetfor i flokk å følge de marxistiske folkeforførere!

EN GAMMEL SANNHET.

Æsop, oldtidens mest berømte fabeldikter, fortalte en gang en historie om maven og lemmene. Den lyder slik:

«Det var engang opstått konflikt mellom maven og lemmene. Lemmene misunte maven, fordi de syntes den hadde det så altfor godt. Den satt der og lot de andre arbeide for sig, mens den intet bestilte selv. Det skulde det bli slutt på.

Og så nektet benene å bære på maven lenger. Hendene vilde ikke føre maten til munnen. Munnen nektet å gape. Tennene å tygge. Nu kunde maven ha det så godt.

Slik gikk det en tid inntil lemmene blev så matte at de ikke orket å røre sig. Hendene visnet, benene kunde ikke flytte sig av flekken, og munnen greiet ikke å gape. Da først forstod lemmene at maven var god å ha allikevel. Og så blev de enige og forlikte om å arbeide sammen som før, i fred og vennskap.»

Denne lille fortelling er en av historiens eldste. Den har før bragt et splittet flokk til ettertanke. Den belyser også på en enkel måte de sociale vanskeligheter som vi er oppe i idag. Det er *kamp* mellom de forskjellige ledd i samfundet, istedenfor *samarbeide*. En bedrift er avhengig av sine arbeidere og kan ikke bestå uten dem. Men arbeiderne er like avhengig av bedriften.

Kapitaleierne har betraktet det menneskelige arbeide som en *vare* som det gjelder å kjøpe billigst mulig. Og arbeiderne på sin side betrakter kapitalens virksomhet som tyveri og utbytning.

Dette er fra begge parters side en falsk og farlig innstilling, som ikke kan annet enn føre til den ødeleggende klassekamp, som nu er i ferd med å drepe hele samfundslegemet. Men hverken vårt land i sin helhet eller arbeiderne er tjent med en slik utvikling.

ARBEIDERNE ER I VIRKELIGHETEN SVIKTET

både av de «borgerlige» og av sine egne ledere.

Det er vel riktig det, at en stor del av borgerskapet lider